

Ἐκ τοῦ ρ. βουρλαίνω.

1) Μανία, τρέλλα Ἄνδρ. Ἡπ.—Λεξ. Πρω.Δημητρ.: *Εἶναι σ' τοῖς βοῦρλες του, μὴν τοῦ μιλᾶς Ἄνδρ.* Συνών. βουρλαῖδα, βούρλια 1, βούρλισμα 4, μούρλα. 2) Διστομίτις νόσος τῶν φυτοφάγων ζώων, ιδίως τῶν προβάτων, ὑπολαμβάνομένη κοινῶς ὡς μανία Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ.) κ.ά.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω.Δημητρ. Συνών. ἀβδέλλα 2, β ἀβδέλλισμα 2, βουρλαμάρα, βούρλισμα 5, βοῦρλο 6, κλαπάτα.

βουρλαῖδα ἡ, Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδα.

Βούρλα 1, ὁ ἰδ.: Οὐλον βουρλαῖδα εἶσι.

βουρλαίνω Ἡπ.—Λεξ. Πρω.Δημητρ. βουρλαίνου Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μέσ. βουρλαίνουμι. Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βουρλίζω. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὰ συνών. μουρλαίνω, τρελλαίνω.

1) Τρελλαίνω Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)—Λεξ. Πρω.Δημητρ.: *Μὴ βούρλαν' οὐ ζουρλὸς Ζαγόρ.* 2) Μεταφ. καταπονῶ, κατατρώω, ἐξαντλῶ Ἡπ.: *Μ' ἐβούρλανε τὸ κεφάλι* (ἔχω ἰσχυρὰν κεφαλαλγίαν). Βουρλάθηκα ἀπὸ τὸ κεφάλι (ὁμοίως)

3) Μέσ. παθαίνω ἀπὸ τὴν διστομίτιδα νόσον τῶν προβάτων Ἡπ. Μακεδ. (Βλάστ.)

βουρλάκι τό, πολλαχ. βουρλάτσι Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βοῦρλο διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

1) Μικρὸν βοῦρλον πολλαχ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουρλάκια τά, καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Πύλ.) 2) Μικρὸς πλόκαμος Μεγίστ.

βουρλαμάρα ἡ, Ἡπ. Θεσσ. (Καλαμπάκ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βουρλός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αμάρα.

Βούρλα 2, ὁ ἰδ.

βουρλάνεμος ὁ, Κέρκ. (Κάτω Γαρουν.) βουρλάνεμος Κύπρ. Ρόδ. βρουλ-λάνεμος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βουρλός, δι' ὃ ἰδ. βοῦρλος, καὶ τοῦ οὐσ. ἄνεμος. Ὁ τύπ. βρουλάνεμος καὶ παρὰ Δουκ. ἐν λ. βρουλόν).

Ἰσχυρός, θυελλώδης ἄνεμος, καταιγὶς ἐνθ. ἄν.: Ἄσμ.

Ἄνεμε, βουρλάνεμε, μὴ μὲ πειράξης τόσο

Κύπρ. Συνών. ἀνεμοστρόβιλος. Πβ. τρελλόκαιρος.

βουρλεᾶ ἡ, πολλαχ. βουρλεᾶ Εὐβ. (Κουρούν.) βουρλεᾶ Θράκ. (Φανάρ.) Κάρπ. Κίμωλ. Κρήτ. (Μονοφάτο. κ.ά.) Κύθν. Μεγίστ. Νάξ. (Κορών.) Πελοπν. (Ἄργ. Ἀρχαδ. Καλάβρυτ. Λεῦκτρ.) Ρόδ. Σέριφ. Στερελλ. (Ἀράχ.) Σύμ. Τήλ. κ.ά. βρουλ-λὰ Κάρπ. βουρλεᾶ Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Τζετ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Πάγγ. Χαλκιδ. κ.ά.) Πελοπν. (Ἡλ.) βρουλλεᾶ Ἀμοργ. (Ἡράκλ.) βρουλγεᾶ Ρόδ. βρουλλεᾶ Ἰκαρ. Δ.Κρήτ. βρουλλία Α.Ρουμ. (Σωζόπ.) βουλλεᾶ Α.Ρουμ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοῦρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εᾶ.

1) Τὸ φυτὸν βοῦρλο, ὁ ἰδ., πολλαχ.: *Κρύφτηκα σὲ μιὰ βουρλεᾶ.* Σ τὰ ὑγρά μέρη φυτρῶνουν βουρλεᾶς πολλαχ. Ἐκαμα πολλὰ ἔξοδα γιὰ νὰ ἡμερώσω τὸ λιβάδι, ποῦ ἦτο γεμάτο ἀπὸ βουρλεᾶς Πάρ. Πῆγε γῦρο'ς τοῖς βουρλεᾶς καὶ τῇ γύρευε, δὲν τὴν εἶδε, νεράιδα ἦτανε κ' ἔφυγε (ἐκ παρ. αὐθ.) Θράκ. (Φανάρ.) ἢ Γνωμ.

Ὁπου δῆς βουρλεᾶ καὶ βάτο, | κάτεχε νερὸ 'ποκάτω Κρήτ. ἢ Αἰνιγμ. Ἀσπρο ἄλογο'ς τῇ βρουλλεᾶ δεμένο (ὁ τυ-

ρὸς κατὰ τὴν πῆξιν του εἰς τὸ καλάθι) Κάρπ. Τήλ. β) Πολλὰ ὁμοῦ βοῦρλα Δαρδαν. Ζάκ. Κεφαλλ. κ.ά.—Λεξ. Αἰν. Βυζ. 2) Τὸ φυτὸν σπάρτον τὸ βρουλλοειδὲς (spartium junceum) τῆς τάξεως τῶν βρουλλωδῶν (juncaceae) Ἰκαρ.—Α.Σακελλ. Ἐγγειρ. Ἀρμενιστ. 564. 3) Τὸπος ὅπου φύονται βοῦρλα Εὐβ. (Κουρούν.) Θεσσ. (Ἀλ.μυρ.) Στερελλ. (Ἀράχ.): *Πάμι'ς τῇ βουρλεᾶ γιὰ κἄνα βοῦρλου Ἀράχ. Πῆγα τὰ ζ-ζᾶ'ς τῇ βουρλεᾶ νὰ βοσ-σῇσουνε Κουρούν.* Συνών. βουρλιδεᾶς. 4) Ἡ ἀπὸ τόπου, ὅπου φύονται τὰ βοῦρλα, ἀναδιδομένη κακοσμία Μεγίστ.: Φρ.

Ἀουμπρὸς βρωμεῖ βρουλλεᾶς | κὶ ἀουπίσω κατρουλεᾶς (ἐπὶ τῶν πολὺ ἀκαθάρτων). 5) Σχοινίον κατεσκευασμένον ἐκ βούρλων πολλαχ.: *Οἱ γαδάροι ἐσπάσανε τοῖς βουρλεᾶς τῶνε, μόνο κάμε τῶνε ἄλλες, γιὰτὶ θὰ φύουνε Νάξ.* (Γαλανᾶδ.) Ἐδεσεν τὸ βόιν μὲ τῇ βρουλλεᾶ Ρόδ. ἢ Ἄσμ.

Ἐχασα τῇ γαδάρα μου μὲ μιὰ βουρλεᾶ δεμένη Πελοπν. (Μάν.)

Κόρη, σαράντα δέπλες τὰ κάνεις τὰ μαλλιά,

κόψε τῇ μιὰ πλεξούδα, μάκρυνε τῇ βουρλεᾶ

Κρήτ. β) Σχοινίον σπάρτινον χρησιμεῖον ὡς προυμνήσιον εἰς τὰ πλοῖα πολλαχ. γ) Σχοινίον ἐκ κυπεύρου Ἄνδρ. Εὐβ. (Πλατανιστ.) Κρήτ. (Κασιδ. κ.ά.) κ.ά.: Ἄσμ.

Ἐχάσα τὴν ἀγάπη μου μὲ μιὰ βουρλεᾶ δεμένη,

ὅποιος τῇ βρῇ νὰ τῇ χαρῇ, μόν' τῇ βουρλεᾶ νὰ φέρῃ

Κρήτ. 6) Πατήτρα τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ πλεκομένη μὲ βοῦρλα Κρήτ. (Κασιδ.) 7) Ὁρμαθὸς οἰωνδήποτε πραγμάτων περασμένων εἰς βοῦρλον ἢ καὶ εἰς σπάγγον πολλαχ.: *Μὴ βουρλεᾶ μανιτάρια - σῦκα - φλουριά - ψάρια κτ.*

8) Περιδέριαιον Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Χουσῇ βουρλεᾶ μὲ φλουριά. Ἡ βουρλεᾶ τῆς χροναῖζει τὰ λαιμά της.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουρλεᾶ Ἄνδρ. (Κόρθ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀργολ. Λογκ.) Στερελλ. (Βοιωτ.) Βουρλεᾶ Εὐβ. (Κουρούν.) Βρουλλεᾶ Πελοπν. (Λακων.) Ρόδ. Χίος Βρουλλεᾶς Κρήτ. (Σέλιν.) Βουρλεᾶς Θήρ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) Σκόπ. Βριλλεᾶς Πελοπν. (Γορτυν.)

βουρλεᾶς ὁ, ἀμάρε. βρουλλεᾶς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοῦρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εᾶς.

Ποικιλία σίτου μὲ κάλαμον εὐθὺν ὡς τὸ βοῦρλον. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουρλεᾶς Πελοπν. (Ἀργολ. Ἀρχαδ. Λακων.) Βρουλλεᾶς Πελοπν. (Λακων.) Χίος Βουρλεᾶδες Ἡπ. (Ζαγόρ.)

βουρλένιος ἐπιθ. πολλαχ. βουρλένιους βόρ. ιδιῶμ. βρουλλένιος Κρήτ. (Μονοφάτο.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοῦρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος.

Ὁ κατασκευασθεὶς ἐκ βούρλων: Βουρλένια ψάθα. Βουρλένιο καλάθι - πανέρι κτ. πολλαχ. ἢ Φράσ. Τσακνένιος καὶ βουρλένιος (ἐπὶ ἰσχυροῦ) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) ἢ Ἄσμ.

Μωρὲ κακειὰ γυναῖκα, βουρλένια φορκαλεᾶ,

ποῦ τὰ καμώματά σου δὲν τὰ 'καμε καμμιὰ

ἀγν. τόπ. Συνών. βουρλίτικος.

βουρλί τό, Ἡπ. βρουλλί Μεγίστ. Ρόδ. βρουλλίν Μεγίστ. βρουλ-λιν Κύπρ. (Καρπασ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) φρουλ-λιν Κύπρ. βουρλί Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.) βούρλι Εὐβ. βρουλλ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοῦρλο.

1) Κλώνος τοῦ φυτοῦ βούρλου Ἡπ.: Ἄσμ.

